

Abstrakt

Předkládaná rigorózní práce pojednává o neoprávněném nakládání s osobními údaji v českém trestním právu. Předmětem zkoumání je zejména výklad pojmů osobní údaj, zpracování osobních údajů, trestný čin, zásada subsidiarity trestní represe a dále také zkoumání dvou kolidujících práv, a to práva na ochranu informací (osobních údajů) a práva na informace. Komplikovanost a právní nejistota je způsobována především soudní praxí, která je při výkladu jednotlivých pojmů nejednotná, byť odborná literatura a veřejnost má na výklad tzv. „hraničních případů“ názor jednotný. Novelizace zákonů, či už trestního zákoníku a souvisejících právních předpisů, ne vždy problematické oblasti řeší „ideálně“, a proto ke sjednocování postupů, výkladů, přispívají také stanoviska vydávaná jak orgány činnými v trestním řízení, tak správními úřady. Rigorózní práce se zaměřuje také na aplikaci principu „ultima ratio“, na který, při rozhodování, zda byl spáchán trestný čin nebo jen přestupek, by měl být brán zřetel. Nebyla-li skutková podstata trestného činu a ani přestupku naplněna, nabízí právní řád řadu prostředků, kterými lze závadný stav, spočívající v neoprávněném zpracování, napravit a dosáhnout přiměřeného zadostiučinění.